

UOHSX001NRUJ

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R223/2007/03-4047/2010/310/JSI

V Brně dne: 19. dubna 2010

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 3.12.2007 navrhovatelem

- Československou obchodní bankou, a.s., IČ: 00001350, se sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha, ve správním řízení zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem AK Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S285/2007-00343/2007/550-IB ze dne 14. 11. 2007, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – České republiky – Ministerstva financí, IČ: 00006947, se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha, jehož jménem jedná ředitel odboru 23 Ing. Stanislav Sluka, učiněných při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu s názvem „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“ zadané výzvou více zájemcům ze dne 7.9.2007,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) v návaznosti na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona a s přihlédnutím k právním závěrům rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 34/2008-102 ze dne 11.8.2009, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S285/2007-00343/2007/550-IB ze dne 14.11.2007

r u š í m

a věc

v r a c í m

k novému projednání Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo financí, IČ: 00006947, se sídlem Letenská 15, 118 10 Praha (dále jen „zadavatel“), zadal dne 7.9.2007 veřejnou zakázku malého rozsahu s názvem „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“, a to výzvou odeslanou více zájemcům.
2. Proti zadání veřejné zakázky podala v zákonem stanovené lhůtě námitky Česká obchodní banka, a.s., IČ: 00001350, se sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha, (dále jen „navrhovatel“). Těmito námitkám však zadavatel nevyhověl. Proto navrhovatel podal dne 17.10.2007 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) návrh na zahájení správního řízení podle § 113 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). K tomuto dni tedy bylo Úřadem zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, za jehož účastníky označil Úřad zadavatele a navrhovatele. Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.
3. V návrhu navrhovatel uvedl, že s ohledem na skutečnost, že zadavatel vyhlásil veřejnou zakázku na shodný předmět plnění dne 19.2.2007 v informačním systému o veřejných zakázkách pod evidenčním číslem 60004955, jejíž zrušení neproběhlo podle názoru navrhovatele v souladu se zákonem, nebyl zadavatel oprávněn vyhlásit novou veřejnou zakázku podle § 12 odst. 6 zákona. Proto se zadavatel svým návrhem domáhal jejího zrušení nápravným opatřením podle § 118 zákona. Navrhovatel k dříve vyhlášenému zadávacímu řízení uvedl, že nebyly splněny podmínky v § 84 odst. 2 písm. e) zákona, a proto se současně s tímto návrhem domáhal i toho, aby Úřad vydal rozhodnutí, jímž konstatuje, že se zadavatel dopustil správního deliktu spočívajícího v neplatném zrušení veřejné zakázky uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955.
4. Zadavatel se k zahájenému správnímu řízení vyjádřil v tom smyslu, že trvá na tom, že pro zrušení veřejné zakázky uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955 podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona byly splněny zákonné podmínky. Z tohoto důvodu nespaturuje porušení zákona ani v zadání veřejné zakázky malého rozsahu, vůči níž také navrhovatel svým návrhem brojí.
5. Navrhovatel na vyjádření zadavatele odpověděl v podstatě shodnými argumenty, jako ve svém návrhu, přičemž se odvolal na porušení zásady zakazu diskriminace podle § 6 zákona a domáhal se shodných úkonů Úřadu jako v návrhu na zahájení správního řízení.

II. Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 14.11.2007 rozhodnutí č.j. S285/2007-00343/2007/550-IB (dále jen "napadené rozhodnutí"),

kterým rozhodl, že se správní řízení zastavuje, neboť Úřad není věcně příslušný k rozhodnutí o návrhu.

7. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí úvodem uvedl, že se zabýval pouze postupem zadavatele při zadání veřejné zakázky malého rozsahu, zadané na základě výzvy více zájemcům ze dne 7.9.2007. Zrušení předcházejícího zadání veřejné zakázky uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955, přezkoumal samostatně ve správním řízení sp. zn. S242/2007.
8. Úřad dále uvedl, s odkazem na § 112 odst. 1 zákona, že vykonává dohled nad dodržováním tohoto zákona, při kterém přezkoumává zákonnost postupů zadavatele s cílem zajistit zachování zásad podle § 6 zákona. Podle § 2 písm. b) zákona Úřad rozhoduje o tom, zda zadavatel při zadání veřejné zakázky postupoval v souladu s tímto zákonem. Oporu pro své rozhodnutí našel Úřad v § 18 odst. 3 zákona, kde je uvedeno, že zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona zakázky malého rozsahu, přestože je povinen dodržet zásady uvedené v § 6 zákona. Z výše uvedeného je zřejmé, že Úřad k přezkumu postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu není věcně příslušný.
9. Úřad dále zkoumal, zda byl zadavatel oprávněn zadat veřejnou zakázku podle § 12 odst. 6 zákona. Nakonec konstatoval, že zadavatel při zadání veřejné zakázky vycházel ze zkušeností a poznatků získaných v souvislosti s předchozím zadáním veřejné zakázky, kdy ze 4 obdržených nabídek dvě obsahovaly nabídkovou cenu do 2 000 000,- Kč. Zadavatel při stanovení předpokládané ceny vycházel z ustanovení § 13 odst. 2 zákona, kde je stanoveno, že předpokládanou hodnotu veřejné zakázky stanoví zadavatel v souladu s pravidly stanovenými v tomto zákoně a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či obdobného předmětu plnění. Nabídky, které zadavatel obdržel na základě výzvy více zájemcům, obsahovaly pouze nabídkové ceny v rozmezí 0,01 Kč až 35 821 500 Kč a pouze jedna z nich nesplňovala výši nabídkové ceny – finanční limit stanovený pro zadání veřejné zakázky malého rozsahu. Z uvedeného tedy plyne, že zadavatelem předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena správně a nedosáhla 2 000 000 Kč bez DPH.

III. Námitky rozkladu

10. Dne 3.12.2007 navrhovatel podal proti napadenému rozhodnutí rozklad. Jak vyplývá z jeho úvodu, zadavatel považuje výrok napadeného rozhodnutí Úřadu, jakož i jeho odůvodnění, za nesprávné a nezákonné.
11. V první řadě má navrhovatel zato, že Úřad je příslušný i k přezkumu zakázek malého rozsahu. Svůj závěr opírá o § 2 odst. 2 písm. a) zákona, který stanoví, že Ministerstvo financí je veřejným zadavatelem, a § 10 zákona, který definuje veřejnou zakázku na služby. Pokud Úřad svou nepřislušnost odvodil od § 18 odst. 3 zákona, jedná se o nesprávné právní posouzení věci. Úřad jakožto orgán dohledu je oprávněn i povinen podle § 112 odst. 1 zákona dohlížet nad dodržováním zákona, přičemž má povinnost zejména přezkoumávat úkony zadavatele s cílem zajistit dodržování zásad podle § 6 zákona, které je povinen dodržovat i veřejný zadavatel

při zadání veřejné zakázky malého rozsahu. Pod pojmem „dohled nad dodržováním zákona“ navrhovatel rozumí i dodržování povinností stanovených v § 18 odst. 3 zákona, tj. povinnost dodržovat zásady stanovené v § 6 zákona. Rovněž pravomoc Úřadu podle § 112 odst. 2 písm. b) zákona není omezena na rozhodování o tom, zda zakázka byla zadána podle zákona, ale Úřad rozhoduje i o tom, zda zadavatel při zadání veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem, tedy i v souladu s § 18 odst. 3 zákona, protože jinak by se povinnost uložená tímto ustanovením zadavateli stala bezúčelnou. Navrhovatel v další části podaného rozkladu shrnuje zásady vyjádřené v § 6 zákona a vysvětluje jejich cíle a funkce. Upozorňuje, že v postupu zadavatele došlo k flagrantnímu porušení zásady zákazu diskriminace, když vyloučil navrhovatele z možnosti ucházet se o veřejnou zakázku. Na podporu svého závěru připomněl jak zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku vyhlášenou v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955, tak vyjádření náměstka ministra financí, pana Eduarda Janoty pro Rádio Česko odvysílané dne 17.8.2007 v 15:08, ve kterém náměstek výslovně uvedl, že v rámci předmětného zadávacího řízení nebude navrhovatel osloven. Dle názoru navrhovatele toto porušení zákona zadavatelem nemůže zůstat bez povšimnutí.

12. Jako další stěžejní námitku uvádí navrhovatel, že předmětnou zakázku nelze považovat za veřejnou zakázku malého rozsahu. Navrhovatel Úřadu vytýká, že svůj závěr o tom, že se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, v napadeném rozhodnutí dostatečně neodůvodnil, zejména pokud jde o námitku, že zadavatel zjevně hodnotu zakázky záměrně snížil pod 2 000 000 Kč, když tutéž zakázku několik měsíců předtím zadával jako zakázku s předpokládanou hodnotou 22 400 000 Kč. Tím se však Úřad vůbec nezabýval, přestože navrhovatel doložil, že jednoznačným záměrem zadavatele bylo uskutečnit takové zadávací řízení, které by mu umožnilo vyloučit z možnosti účasti v zadávacím řízení právě navrhovatele. Tím nedostál ustanovení § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a základním zásadám rozhodování stanoveným správním řádem. Úřad nesprávně vycházel pouze z podaných nabídek, což je dle navrhovatele nepřípustné, neboť více jak 4 nabídky nemohly být s ohledem na způsob zadání podány. Právě proto, že jedna z těchto nabídek obsahovala nabídkovou cenu ve výši 35 821 500 Kč, zpochybňuje úsudek Úřadu o hodnotě veřejné zakázky na relevantním trhu. Navíc § 13 odst. 2 zákona kogentně stanoví způsob stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky: nemá-li zadavatel informace z předchozích veřejných zakázek se stejným nebo obdobným předmětem plnění, musí předpokládanou hodnotu určit jiným objektivním způsobem, který v souladu se zásadou transparentnosti podle § 6 zákona umožní kontrolu postupu, jakým k určení předpokládané hodnoty veřejné zakázky dospěl. Jedním z takových objektivních způsobů je průzkum trhu. O reálné hodnotě předmětné veřejné zakázky svědčí i nabídky podané v původní veřejné zakázce uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955, ve které podala Českomoravská záruční a rozvojová banka nabídku ve výši 11 200 000 Kč a další uchazeč Česká spořitelna, a. s., ve výši 14 400 000 Kč. Ani s touto skutečností se však Úřad nijak nevypořádal. Navrhovatel současně uznal, že v předchozím zadávacím řízení podal nabídku s nabídkovou cenou 0,01 Kč, ale to neznamená, že by předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla 0,01 Kč, neboť nabídková cena navrhovatele byla ovlivněna řadou dalších ryze individuálních marketingových faktorů. Na podporu

svého tvrzení odkázal na důkazy předložené zadavatelem (krycí listy dvou nabídek podaných ve veřejné zakázce „Správa finančních prostředků při zajištění výdajů státního rozpočtu určených na reprodukci majetku, který není ve vlastnictví České republiky“), které však zadavatel vzal v úvahu až při stanovení předmětné veřejné zakázky, avšak nikoli při zadání předchozí veřejné zakázky uveřejněné v informačním systému pod evidenčním číslem 60004955, jejíž předpokládaná hodnota činila 22 400 000 Kč, přestože se předmětné veřejné zakázce svým předmětem blížila nejvíce. Z tohoto důvodu se důkazy předložené zadavatelem jeví navrhovateli jako irelevantní a požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

Původní rozhodnutí předsedy Úřadu

13. Dne 19.3.2008 bylo vydáno rozhodnutí o rozkladu č.j. R223/2007/03-06042/2008/310-KK, kterým bylo napadené rozhodnutí potvrzeno a rozklad podaný navrhovatelem byl zamítnut. Citované rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.3.2008 (dále jen „původní rozhodnutí o rozkladu“). V odůvodnění svého rozhodnutí předseda Úřadu k nezákonnému zrušení zadávacího řízení uveřejněného pod ev. č. 60004955 uvedl, že předmětem projednávaného správního řízení není a ani být nemůže přezkum úkonů zadavatele při zadání veřejné zakázky s názvem „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“, uveřejněné v informačním systému o veřejných zakázkách dne 19.2.2007 pod evidenčním číslem 60004955, neboť přezkumu úkonů zadavatele v tomto zadávacím řízení brání překážka věci rozhodnuté spočívající ve správním řízení sp. zn. S242/2007, ve kterém bylo dne 1.10.2007 Úřadem vydáno rozhodnutí č. j. S242/2007-00329/2007/550-IB, v němž Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že zrušil zadávací řízení, aniž by byly splněny podmínky podle § 84 zákona. Za spáchané porušení zákona uložil Úřad zadavateli pokutu ve výši 10 000 Kč. V tomto rozhodnutí dospěl Úřad, stejně jako jeho předseda v rozhodnutí č.j. R212,214/2007/03-03909/2008/310-KK ze dne 18.2.2008, k závěru, že není možné za důvod hodný zvláštního zřetele považovat vstup zadavatele do soudního či rozhodčího sporu s vybraným uchazečem (tj. navrhovatelem) v jiné věci, a to i přesto, že navrhovatel byl tím, kdo podáním žaloby soudní řízení inicioval. Současně předseda Úřadu aproboval závěr Úřadu, dle kterého nebyly splněny podmínky pro aplikaci § 118 zákona, tedy podmínky pro zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení. Nehovoří-li § 118 zákona výslovně o nezákonném zrušení zadávacího řízení tak, jako to činí § 120 odst. 1 písm. b) zákona, nemůže Úřad za nezákonné zrušení zadávacího řízení postupovat podle § 118 zákona a uložit zadavateli opatření k nápravě, neboť takový postup by odporoval zásadě *nullum crimen, nulla poena sine lege* (není viny ani trestu bez zákona).
14. K příslušnosti Úřadu k přezkumu veřejných zakázek malého rozsahu předseda Úřadu v odůvodnění původního rozhodnutí o rozkladu uvedl, že na základě ust. § 18 odst. 3 zákona lze dovodit, že postup zadavatele při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu „vypadává“ z širšího okruhu (zadávaní) ostatních druhů veřejných

zakázek. Jestliže ust. § 21 odst. 1 zákona obsahuje taxativní výčet druhů zadávacích řízení upravených zákonem, přičemž je zřejmé, že se v něm nepočítá se zvláštním druhem zadávacího řízení pro veřejné zakázky malého rozsahu, nelze ani aplikací ust. § 112 odst. 2 zákona dovodit pravomoc Úřadu k rozhodování o tom, zda při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu postupoval zadavatel v souladu se zákonem. Naproti tomu dokonce § 112 odst. 2 písm. b) výslovně uvádí, že Úřad rozhoduje o tom, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky postupoval v souladu s tímto zákonem. Dává-li tedy zákon zadavateli možnost v případě veřejné zakázky malého rozsahu podle zákona nepostupovat vůbec, nebylo by logické, aby následně jeho postup přezkoumával, a to zejména proto, že by nemohl konkrétní úkony zadavatele podřadit pod zákonné normy obsahující práva a povinnosti zadavatele. To vše platí stejně, pokud jde o zásady stanovené v § 6 zákona, neboť jejich aplikace je z praktického hlediska opět spjata s konkrétními ustanoveními zákona a v nich zakotvenými právy a povinnostmi. Přitom je podle předsedy Úřadu zřejmé, že výčet uvedený v § 112 odst. 2 zákona je vzhledem k absenci slov či slovních spojení typu „zejména“ či „mezi jinými“ výčtem konečným. Ustanovení § 112 odst. 1 zákona má tedy toliko obecnou a proklamativní povahu a pouze se v něm konstatuje, že Úřad vykonává dohled nad dodržováním tohoto zákona, při kterém přezkoumává zákonnost úkonů zadavatele s cílem zajistit zachování zásad podle § 6 zákona. Ustanovení § 112 odst. 2 zákona pak toto obecné ustanovení konkretizuje způsobem, který byl popsán a blíže vysvětlen výše. Předseda Úřadu k tomu uzavřel, že není-li zadavatel povinen podle zákona při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu povinen vůbec postupovat, není současně pro veřejné zakázky malého rozsahu ani dána přezkumná pravomoc Úřadu podle § 112 zákona.

15. K předpokládané hodnotě veřejné zakázky předseda Úřadu uvedl, že výše předpokládané hodnoty, kterou je zadavatel povinen vždy před zadáním veřejné zakázky v souladu s ust. § 13 odst. 1 zákona stanovit, je rozhodující pro určení, zda se bude jednat o veřejnou zakázku nadlimitní či podlimitní (případně veřejnou zakázku malého rozsahu), a pro určení, která ustanovení zákona se budou na zadávací řízení vztahovat. Obecná pravidla pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky jsou upravena v § 13 odst. 2 zákona, který stanoví, že předpokládanou hodnotu stanoví zadavatel v souladu s pravidly stanovenými v tomto zákoně a na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění; nemá-li zadavatel k dispozici takové údaje, stanoví předpokládanou hodnotu na základě údajů a informací získaných průzkumem trhu s požadovaným plněním, popřípadě na základě údajů a informací získaných jiným vhodným způsobem. Pro stanovení výše předpokládané hodnoty přitom je rozhodující den odeslání oznámení či výzvy o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění. Jak vyplývá z citovaného § 13 odst. 2 zákona, v první řadě vychází zadavatel při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky z údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění. Vzhledem k dikci zákona, který o „údajích a informacích získaných průzkumem trhu s požadovaným plněním“ hovoří teprve za středníkem, a navíc takový postup podmiňuje tím, že zadavatel údaje a informace o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění k dispozici nemá, je zřejmé, že průzkum trhu se použije teprve subsidiárně, ukáže-li se, že není možné podklady pro stanovení

předpokládané ceny získat z údajů a informací o zakázkách stejného či podobného plnění.

16. V daném případě nelze podle předsedy Úřadu spatřovat nezákonnost v postupu zadavatele, když vycházel z údajů a informací o veřejné zakázce s názvem „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“, uveřejněné v informačním systému o veřejných zakázkách dne 19.2.2007 pod evidenčním číslem 60004955. Vzhledem k tomu, že § 13 odst. 2 zákona hovoří obecně o „údajích a informacích“, není vyloučeno, že mezi takové údaje a informace mohou patřit i nabídkové ceny v nabídkách podaných v obdobné veřejné zakázce. V citované zakázce ze dne 19.2.2007 uveřejněné pod evidenčním číslem 60004955 navíc byly podány dvě nabídky, jejichž cena se pohybovala hluboko pod předpokládanou hodnotou veřejné zakázky. K obdobnému závěru vedly i nabídkové ceny nabídek podaných ve dříve vyhlášené veřejné zakázce s názvem „Správa finančních prostředků při zajištění výdajů státního rozpočtu určených na reprodukci majetku, který není ve vlastnictví České republiky“. Zadavatel tedy mohl oprávněně dojít k závěru, že cena pohybující se řádově do jednoho tisíce korun českých není mimořádně nízkou nabídkovou cenou, a proto nelze nic vytýkat jeho závěru, že veřejná zakázka ze dne 19.2.2007 uveřejněná pod evidenčním číslem 60004955, stejně jako přezkoumávaná veřejná zakázka, mohly být zadány jako veřejné zakázky malého rozsahu.

Řízení o žalobě před Krajským soudem

17. Původní rozhodnutí předsedy Úřadu napadl navrhovatel správní žalobou před Krajským soudem v Brně (dále rovněž jen „soud“). Po projednání věci vydal Krajský soud dne 11.8.2009 rozsudek č.j. 62 Ca 34/2008-102, kterým shora citované původní rozhodnutí zrušil a věc vrátil předsedovi úřadu k dalšímu řízení.
18. V odůvodnění rozsudku Krajský soud k otázce správnosti stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky uvedl, že považuje v tomto ohledu rozhodnutí předsedy za nepřezkoumatelné, neboť zde nebyly dostatečným způsobem vypořádány rozkladové námitky navrhovatele týkající se předpokládané hodnoty původní zakázky ve vztahu k jednotlivým nabídkovým cenám, z nichž některé výrazně přesáhly hranici veřejné zakázky malého rozsahu. Podklad pro úvahu o správnosti stanovení předpokládané hodnoty je tak neobjektivní a závěry takto učiněné nelze řádně přezkoumat.
19. Základem pro stanovení předpokládané hodnoty zakázky jsou podle závěrů soudu mj. údaje shromážděné zadavatelem ohledně veřejných zakázek se stejným nebo obdobným předmětem plnění a takové informace je zadavatel povinen založit do dokumentace o veřejné zakázce. Nemá-li však takové informace k dispozici, musí předpokládanou hodnotu stanovit jiným, objektivním způsobem, který v souladu se zásadou transparentnosti umožní kontrolu postupu, kterým k určení hodnoty zakázky došlo. Stanovení předpokládané hodnoty na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění lze však užít pouze tehdy, jestliže se takové údaje a informace týkají skutečně stejného či obdobného předmětu plnění, a současně jde o takové údaje, na nichž lze závěr o výši předpokládané hodnoty

objektivně založit. Zde soud přisvědčil námitce navrhovatele, dle které jsou takovými údaji i nabídkové ceny tvořící součást nabídek v rámci původního (později zrušeného) zadávacího řízení, neboť tyto mohou za určitých podmínek významným způsobem indikovat reálný předpoklad výše budoucího peněžitého závazku zadavatele i v této konkrétní veřejné zakázce. Pokud se pak tyto ceny vyznačují velmi významným rozptylem, nelze podle soudu akceptovat to, že ve zrušeném rozhodnutí předsedy Úřadu je poukaz na tyto významné rozdíly ponechán bez odpovídající argumentační odezvy. Bez dalšího pak nelze mít ani zato, že pouhá část nabídkových cen tvořících součást nabídek v původním zadávacím řízení, je takovým údajem a takovou informací, na nichž lze závěr o výši předpokládané hodnoty objektivně založit. Z původního rozhodnutí předsedy Úřadu tak není zřejmé, zda zadavatel zohlednil okolnosti, za nichž byla "mimořádně výhodná" nabídka podána, co bylo důvodem takové "mimořádně výhodnosti", zda tato "mimořádná výhodnost" neindikuje riziko nerealizovatelnosti plnění ve prospěch zadavatele, zda je reálně očekávatelné, že obdobně "mimořádně výhodná" nabídka by byla podána i v rámci procesu kontraktace plnění, které mělo být podle zadavatele nově veřejnou zakázkou malého rozsahu apod.

20. Jestliže tedy při zadání stejného plnění zadavatel stanovil, že jde o veřejnou zakázku malého rozsahu, kde je oproti původní předpokládané hodnotě téže veřejné zakázky hranice více než desetinásobně nižší, musel k tomu mít dostatečně silný důvod založený na objektivních údajích a informacích, přičemž ovšem ze zrušeného rozhodnutí předsedy Úřadu nevyplývá, na jakých silných důvodech založených na objektivních údajích a informacích byla taková změna založena, tedy z čeho zadavatel vycházel při stanovení předpokládané hodnoty původní veřejné zakázky a co konkrétně se v období od zrušení této původní veřejné zakázky do vyhlášení veřejné zakázky malého rozsahu změnilo. Uspokojivě tedy není vyřešena otázka, zda se v případě projednávané věci jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu či nikoliv a tato skutečnost vedla soud ke zrušení původního rozhodnutí předsedy Úřadu.

V. Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a příslušného spisového materiálu rozkladovou komisí ustanovenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, stejně jako s přihlédnutím k právním závěrům Krajského soudu, jsem dospěl k následujícímu závěru.
22. Úřad v napadeném rozhodnutí č. j. S285/2007-00343/2007/550-IB ze dne 14.11.2007 nepostupoval v souladu se zákonem při posouzení správnosti stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky zadavatelem a při posouzení oprávněnosti užití výjimky stanovené v ust. § 18 odst. 3 zákona. Z uvedených důvodů jsem v řízení o rozkladu přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrátil jsem věc Úřadu k novému projednání. V dalším řízení je Úřad povinen se řídit právními závěry vyslovenými v tomto rozhodnutí a rovněž v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 34/2008-102 ze dne 11.8.2009.

VI. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

23. Podle § 58 odst. 5 soudního řádu správního je Úřad jakožto správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, nebo v rozsudku vyslovujícím nicotnost. V šetřeném případě soud rozsudkem č. j. 62 Ca 34/2008-102 ze dne 11.8.2009 zrušil původní rozhodnutí o rozkladu. Do dalšího řízení pak soud zavázal předsedu Úřadu jakožto žalovaného právním názorem, podle kterého předseda Úřadu pochybil při posouzení správnosti stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky zadavatelem a při posouzení oprávněnosti užití výjimky z aplikace zákona stanovené v ust. § 18 odst. 3 zákona pro veřejné zakázky malého rozsahu. Při novém rozhodování tedy musí Úřad při přezkoumávání úkonů zadavatele znovu zhodnotit postup zadavatele při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky v návaznosti na oprávněnost aplikace ust. § 18 odst. 3 zákona ze strany zadavatele tak, aby bylo nově vydané rozhodnutí ve věci v těchto otázkách zákonné a přezkoumatelné.
24. Shora uvedený právní názor je pro další vedení správního řízení závazný a byl důvodem, pro nějž soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí o rozkladu. Vzhledem k tomu, že v rozporu s předmětným závazným právním názorem soudu jsou rovněž závěry uvedené v prvostupňovém rozhodnutí ve věci, a dále vzhledem k tomu, že tento rozpor nelze v řízení o rozkladu zhojit jinak, shledal jsem důvody pro zrušení napadeného prvostupňového rozhodnutí Úřadu, jak bylo uvedeno výše. V dalším řízení Úřad vydá rozhodnutí, ve kterém bude respektovat závazný právní názor vyslovený v tomto rozhodnutí a v citovaném rozsudku Krajského soudu v Brně.

VII. Závěr

25. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí Úřadu, jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Ministerstvo financí, Letenská 15, 118 10 Praha
2. Mgr. Radek Pokorný, advokát, Karoliny Světlé 301/8, 110 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy